

Bruksela, 4 października 2019 r.
(OR. en)

12796/19

CLIMA 263
ENV 828
ONU 102
DEVGEN 189
ECOFIN 854
ENER 455
FORETS 39
MAR 151
AVIATION 192

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Dotyczy:	Przygotowania do posiedzeń Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) (Santiago de Chile, 2–13 grudnia 2019 r.) – Konkluzje Rady

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie przygotowań do posiedzeń Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Santiago de Chile, 2–13 grudnia 2019 r.), przyjęte przez Radę na jej 3716. posiedzeniu, które odbyło się w dniu 4 października 2019 r.

Przygotowania do posiedzeń Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) (Santiago de Chile, Chile, 2–13 grudnia 2019 r.)

– Konkluzje Rady –

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

PILNA POTRZEBA DZIAŁAŃ OGÓLNOŚWIATOWYCH

1. **PODKREŚLA**, że zmiana klimatu jest zagrożeniem bezpośrednim i egzystencjalnym, które nie oszczędzi żadnego kraju. Dzisiejszy świat doświadcza już wielu niszczących skutków zmiany klimatu, lecz światowe działania na rzecz klimatu pozostają niewystarczające. **ZWRACA UWAGĘ**, że niezwykle pilne stało się przyspieszenie światowych wysiłków i **PODKREŚLA** możliwości i korzyści płynące z globalnej transformacji zmierzającej do osiągnięcia bezpiecznych, neutralnych dla klimatu, odpornych na jego zmiany i zrównoważonych gospodarek i społeczeństw; podkreśla również, że realizacja Agendy 2030 i porozumienia paryskiego są ze sobą ściśle powiązane.
2. **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** trzy sprawozdania opublikowane w tym roku przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC): (Zmiana klimatu i grunty: sprawozdanie specjalne IPCC na temat zmiany klimatu, pustynnienia, degradacji gleby, zrównoważonej gospodarki gruntami, bezpieczeństwa żywnościowego i przepływów gazów cieplarnianych w ekosystemach lądowych, Sprawozdanie specjalne na temat oceanów i kriosfery w zmieniającym się klimacie oraz wytyczne z 2019 r. udoskonalające zestaw wytycznych IPCC z roku 2006 dotyczących krajowych wykazów gazów cieplarnianych); **WYRAŻA** uznanie dla pracy wykonanej przez IPCC przy opracowywaniu i analizie najlepszych dostępnych danych naukowych dotyczących zmiany klimatu i jej wpływu na środowisko i społeczeństwo; **ZACHĘCA** IPCC do dalszej pracy, wyrażając uznanie dla jego kompleksowego, obiektywnego i przejrzystego podejścia, dzięki któremu IPCC jest wiodącym światowym autorytetem w dziedzinie wiedzy naukowej o zmianie klimatu.

3. WYRAŻA GŁĘBOKIE ZANIEPOKOJENIE naukowymi odkryciami IPCC, które dowodzą naglącej potrzeby wzmocnienia światowej reakcji na zmianę klimatu w kontekście zrównoważonego rozwoju i wysiłków na rzecz eliminacji ubóstwa; PODKREŚLA, że zmiana klimatu, utrata różnorodności biologicznej, degradacja gleby i oceanów oraz pustynnienie są ściśle ze sobą powiązane, i WZYWA DO zacieśnienia współpracy i synergii między konwencjami. PODKREŚLA, że przyspieszenie działań światowych wymaga redukcji emisji we wszystkich sektorach, aby ograniczyć globalne ocieplenie, zmniejszyć ryzyko i negatywne skutki zmiany klimatu.
4. WYRAŻA SVOJE GŁĘBOKIE ZANIEPOKOJENIE rosnącym wpływem zmiany klimatu na pogarszanie się światowej różnorodności biologicznej, światowych zasobów wody i ekosystemów, w tym skutkami pożarów; w związku z tym z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE Sprawozdanie z globalnej oceny różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych wydane przez Międzyrządową Platformę Naukowo-Polityczną w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów; Z KONSTERNACJĄ ZAUWAŻA, że Arktyka ociepla się w tempie ponad dwukrotnie wyższym niż średnia światowa, co już przynosi poważne konsekwencje światowe, regionalne i lokalne.
5. NADAL JEST GŁĘBOKO ZANIEPOKOJONA niedawnymi sprawozdaniami ONZ potwierdzającymi, że wszystkie przedstawione przez strony ustalone na poziomie krajowym wkłady oraz obecne ścieżki redukcji emisji gazów cieplarnianych są o wiele za skromne do osiągnięcia długoterminowych celów porozumienia paryskiego; DOSTRZEGA zdecydowane wezwania ze strony społeczeństwa obywatelskiego i obywateli, zwłaszcza młodzieży, do podjęcia wzmożonych działań oraz wykazania ambicji i troski o przyszłe pokolenia; PODKREŚLA, że wszystkie strony, w szczególności najwięksi emitenci, muszą zwiększyć ambicję i nasilić działania w dziedzinie klimatu, wzmacniając jednocześnie bezpieczeństwo żywnościowe, zrównoważony rozwój i eliminację ubóstwa, ochronę bioróżnorodności, integralność wszystkich ekosystemów, równość płci i upodmiotowienie kobiet, poszanowanie praw człowieka, poszanowanie praw ludności tubylczej i społeczności lokalnych; PODKREŚLA znaczenie takiego planowania i wdrażania skutecznych i efektywnych działań na rzecz klimatu, które będą uwzględniały aspekt płci.

6. PRZYWOŁUJE konkluzje Rady Europejskiej z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zmiany klimatu i JESZCZE RAZ PRZYPOMINA o znaczeniu nasilenia światowego działania na rzecz klimatu; PRZYWOŁUJE konkluzje Rady z dnia 18 lutego 2019 r. w sprawie dyplomacji klimatycznej i PONOWNIE PRZYPOMINA, że zmiana klimatu pomnaża zagrożenia i staje się w coraz większym stopniu zagrożeniem sama w sobie, co ma poważne konsekwencje dla pokoju i bezpieczeństwa na całym świecie.

POSTĘPY W DZIAŁANIACH I AMBICJE

7. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wyniki przeprowadzonego w 2019 r. szczytu ONZ w sprawie działań na rzecz klimatu dotyczące ambicji, działania i solidarności, które dowodzą politycznej woli zwiększenia wspólnych ambicji zgodnie z porozumieniem paryskim, również poprzez dążenie do ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5° C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej oraz przekształcenia, które muszą zostać przeprowadzone przez rządy, w tym w innych stosownych procesach wielostronnych, oraz przez podmioty niepaństwowe.
8. ZACHEĆCA wszystkie strony, które nie ratyfikowały jeszcze poprawki dauhańskiej, aby jak najszybciej to uczyniły, by pozwolić na jej szybkie wejście w życie; PODKREŚLA, że zobowiązania UE i jej państw członkowskich na okres do roku 2020 w ramach drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto są realizowane już od 1 stycznia 2013 r.; PODKREŚLA, że UE nadal udaje się oddzielać wzrost gospodarczy od emisji – w latach 1990–2017 gospodarka UE odnotowała wzrost na poziomie 58%, przy czym emisje gazów cieplarnianych ogółem spadły o 22%; PODKREŚLA także, że przy obecnych politykach ustalonych w ramach pakietu klimatyczno-energetycznego UE obejmującego działania do 2020 r., UE i jej państwa członkowskie są na najlepszej drodze do przekroczenia celu polegającego na zmniejszeniu emisji gazów cieplarnianych o 20% do 2020 r.
9. ZWRACA UWAGĘ, że w 2014 r. UE zobowiązała się do zmniejszenia wewnętrznych emisji gazów cieplarnianych przynajmniej o 40% do 2030 r. w porównaniu z poziomami z 1990 r., co będzie jej wkładem w porozumienie paryskie. Jako pierwsza z największych gospodarek świata podejmuje się zielonej transformacji oraz wskazuje drogę do realizacji porozumienia paryskiego, gdyż dysponuje już ambitnymi i wiążącymi ramami prawnymi służącymi wywiązaniu się z tego zobowiązania.

10. **PODKREŚLA** również, że cel UE na rok 2030 w zakresie energii ze źródeł odnawialnych został ustalony na poziomie co najmniej 32%, a cel dotyczący poprawy efektywności energetycznej – co najmniej 32,5%. Ich realizację wspiera rzetelny system zarządzania; **ZWRACA UWAGĘ** na to, że te cele prowadziłyby do większych niż przewidywano redukcji emisji gazów cieplarnianych; i **PRZYPOMINA**, że UE i jej państwa członkowskie podsumują rezultaty tych dodatkowych wysiłków oraz innych stosownych polityk sektorowych.
11. **ZWRACA UWAGĘ** na to, że w 2020 r. UE zaktualizuje swój wkład ustalony na szczeblu krajowym, jak uzgodniono w Paryżu, uwzględniając potrzebę zwiększenia jasności, przejrzystości i rozumienia tego wkładu, jak uzgodniono w Katowicach. **PODKREŚLA** potrzebę zwiększenia globalnych wysiłków na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu w świetle najnowszych dostępnych danych naukowych, zwłaszcza sprawozdania specjalnego IPCC na temat skutków globalnego ocieplenia o 1,5 °C w stosunku do poziomu sprzed epoki przemysłowej.
12. **ZACHĘCA** wszystkie państwa, które tego nie zrobiły, by jak najszybciej ratyfikowały porozumienie paryskie; **WZYWA** wszystkie strony, by zaktualizowały swoje ustalone na szczeblu krajowym wkłady zgodnie z porozumieniem paryskim oraz by zwiększyły ich jasność i przejrzystość oraz stopień ich zrozumienia.
13. **PODKREŚLA**, że na podstawie opracowanej przez Komisję Europejską długoterminowej wizji strategicznej dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki – „Czysta planeta dla wszystkich” i propozycji uczynienia Europy do 2050 r. neutralną dla klimatu, przedstawionej przez Komisję Europejską, UE analizuje obecnie, jak osiągnąć neutralność klimatyczną w zgodzie z porozumieniem paryskim; **PODKREŚLA** znaczenie szeroko zakrojonej, inkluzywnej i kompleksowej debaty społecznej w UE i jej państwach członkowskich, w tym dogłębnego rozważenia takich kwestii jak sprawiedliwa transformacja.

14. PRZYPOMINA, że Rada Europejska¹ zwróciła się do Rady i Komisji o przyspieszenie prac nad warunkami, zachętami i ramami wspomagającymi, które należy wdrożyć w celu zapewnienia transformacji prowadzącej do zapewnienia neutralności klimatycznej UE zgodnie z porozumieniem paryskim, zauważając, że w przypadku znaczącej większości państw członkowskich UE neutralność klimatyczna musi zostać osiągnięta do 2050 r.; oraz ODNOTOWUJE, że kilka państw członkowskich wyznaczyło już cele krajowe przyczyniające się do realizacji tego celu; OCZEKUJE, że Rada Europejska do końca 2019 r. sfinalizuje swoje wskazówki dotyczące wizji neutralności klimatycznej UE, co pozwoli przyjąć i przedstawić na forum UNFCCC długoterminową strategię UE na początku 2020 r.; WZYWA również pozostałe strony porozumienia paryskiego, by do 2020 r. przedłożyły swoje długoterminowe strategie zgodnie z długoterminowymi celami porozumienia paryskiego.
15. PODKREŚLA, że UE jest największym na świecie darczyńcą w zakresie pomocy rozwojowej (74,4 mld EUR w 2018 r.) oraz największym na świecie źródłem finansowania działań w związku ze zmianą klimatu, zapewniając ponad 40% światowego publicznego finansowania działań związanych ze zmianą klimatu, przy czym wkład UE i jej państw członkowskich wzrósł ponad dwukrotnie od 2013 r. i przekracza 20 mld EUR rocznie; PODKREŚLA stałe zobowiązanie UE i jej państw członkowskich do zwiększenia mobilizacji międzynarodowego finansowania działań na rzecz klimatu, w ramach zbiorowego celu krajów rozwiniętych polegającego na tym, by od 2020 r. aż do 2025 r. rocznie uruchamiać wspólnie kwotę 100 mld USD przeznaczoną na finansowanie łagodzenia zmiany klimatu i dostosowania do niej w krajach rozwijających się, z wykorzystaniem wielu różnych źródeł, instrumentów i kanałów w kontekście istotnych działań łagodzących oraz przejrzystości w realizacji; PODKREŚLA potrzebę udziału szerszego grona podmiotów współfinansujących; PODKREŚLA znaczenie pomyślnego uzupełnienia Zielonego Funduszu Klimatycznego; OCZEKUJE dalszych postępów ze strony wielostronnych banków rozwoju w dostosowywaniu ich działalności do porozumienia paryskiego; POWTARZA, że prywatne finansowanie działań na rzecz klimatu ma kluczowe znaczenie dla tego, by napędzać transformację prowadzącą do osiągnięcia przez gospodarkę światową neutralności klimatycznej i odporności na zmianę klimatu; PRZYWOŁUJE swój zamiar przyjęcia przed COP25 konkluzji w sprawie finansowania działań na rzecz klimatu.

¹ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9-2019-INIT/pl/pdf>

16. **PODKREŚLA**, jak ważne jest, by wszystkie strony doprowadziły do tego, by globalne przepływy finansowe były zgodne ze ścieżką prowadzącą do niskiej emisji gazów cieplarnianych i do rozwoju odpornego na zmianę klimatu zgodnie z porozumieniem paryskim, wskazując w tym kontekście na potrzebę propagowania zrównoważonych finansów; **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** wsparcie tego celu, jakie stanowi komunikat Komisji Europejskiej pt. „Plan działania: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego”.
17. **POTWIERDZA** zobowiązanie UE do dalszego wspierania krajów rozwijających się, w szczególności krajów najsłabiej rozwiniętych i małych rozwijających się państw wyspiarskich, w ich wysiłkach na rzecz realizacji porozumienia paryskiego; w tym kontekście **UZNAJE** specyficzne potrzeby i szczególne okoliczności dotyczące tych państw, które są szczególnie narażone na negatywne skutki zmiany klimatu, oraz potrzebę terminowego i ukierunkowanego wsparcia w celu uniknięcia, zminimalizowania oraz wyeliminowania tych skutków; **ZWRACA UWAGĘ** na takie inicjatywy, jak partnerstwa w zakresie wkładów oraz inicjatywy służące wzmocnieniu odporności społeczności, środków utrzymania i ekosystemów poprzez rozwiązania w zakresie finansowania i ubezpieczania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi wbudowane w kompleksowe strategie zarządzania ryzykiem.
18. **PODKREŚLA** znaczenie propagowania edukacji, szkoleń, świadomości społecznej, udziału społeczeństwa i publicznego dostępu do informacji dla przyczyniania się do realizacji porozumienia paryskiego i jego celów długoterminowych; **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** i wspiera działania na rzecz klimatu poprzez udział społeczeństwa i współpracę z władzami lokalnymi, sektorem prywatnym i społeczeństwem obywatelskim.

DROGA DO SANTIAGO

19. **SKŁADA GRATULACJE** Polsce sprawującej przewodnictwo 24. Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (COP24) za jej rolę w kierowaniu pracami COP; **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** „pakiet katowicki”, który stanowi znaczące osiągnięcie umożliwiające wdrożenie porozumienia paryskiego i pokazuje, że multilateralizm i współpraca międzynarodowa to nadal działające platformy pozwalające podejmować globalne wyzwania.

20. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wiodącą rolę Chile obejmującego przewodnictwo COP i Z NADZIEJĄ OCZEKUJE ścisłej współpracy z Chile nad wzmocnieniem globalnych działań na rzecz klimatu oraz powodzeniem COP25; POPIERA priorytety COP25, w tym zwracanie uwagi na związek między oceanami a klimatem, nakreślony przez nadchodzącą prezydencję COP. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE aktywną rolę Kostaryki i z nadzieją oczekuje na wstępne posiedzenie COP.

21. JEST ZOBOWIĄZANA do:

- współdziałania ze wszystkimi stronami, by opracować solidne i kompleksowe przepisy dotyczące dobrowolnej współpracy na podstawie art. 6 porozumienia paryskiego, które będą sprzyjały globalnym ambicjom, zapewnią integralność środowiskową i pozwolą unikać podwójnego liczenia poprzez odpowiednie dostosowania we wszystkich międzynarodowych transferach, z uwzględnieniem mechanizmu na podstawie art. 6 ust. 4 oraz mechanizmu kompensacji i redukcji CO² dla lotnictwa międzynarodowego (CORSIA);
- opracowania solidnych zasad dotyczących transferów, o których mowa w art. 6 ust. 2;
- ustanowienia nowego, ambitnego mechanizmu, o którym mowa w art. 6 ust. 4, który umożliwi uczestniczącym stronom zwiększenie wysiłków na rzecz łagodzenia zmiany klimatu, przy jednoczesnym wyraźnym uwzględnieniu redukcji emisji osiągniętych w ramach porozumienia paryskiego, a także uzgodnienia zamknięcia mechanizmów protokołu z Kioto.

22. Z NADZIEJĄ OCZEKUJE:

- pomyślnego ukończenia drugiego przeglądu Warszawskiego Międzynarodowego Mechanizmu Strat i Szkód (WIM) na podstawie uzgodnionych w czerwcu w Bonn warunków odniesienia, które będą nadal ukierunkowywać prace WIM, w szczególności w ramach wdrażania art. 8 porozumienia paryskiego;
- dokonania postępów w zakresie uzgodnień na podstawie wzmocnionych ram przejrzystości, które są podstawą dobrze funkcjonującego porozumienia paryskiego, w oparciu o ich warunki, procedury i wytyczne uzgodnione w Katowicach;

- postępów prac nad budowaniem zdolności, w tym w zakresie uzgodnień instytucjonalnych;
 - zakończonego sukcesem przeglądu Programu prac z Limy w dziedzinie równości płci oraz jego planu działania w dziedzinie równości płci.
23. PRZYPOMINA o znaczeniu dążenia – zgodnie z porozumieniem paryskim – do wspólnych ram czasowych dotyczących ustalonych na poziomie krajowym wkładów stron.
24. UZNAJE znaczenie interesariuszy niebędących stronami i ich wkład na rzecz długoterminowych celów porozumienia paryskiego, również poprzez światowy program działań na rzecz klimatu, uznaje wysiłki w ramach programu służące realizacji porozumienia paryskiego i jego długoterminowych celów; z zadowoleniem przyjmuje i ZACHĘCA do intensywnego zaangażowania się obu liderów w rozwój działań na rzecz klimatu.
- Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE możliwość podsumowania stanu realizacji i ambicji przed rokiem 2020, aby wyeksponować postępy i zidentyfikować dalsze możliwości działań światowych.

POZOSTAŁE PROCESY

25. NADAL WYRAŻA WOLĘ dążenia do synergii i maksymalizacji wkładu na rzecz klimatu innych konwencji z Rio (UNCBD i UNCCD), w tym globalnych ram na rzecz różnorodności biologicznej po 2020 r., Forum Narodów Zjednoczonych ds. Lasów, ram z Sendai dotyczących ograniczania ryzyka klęsk żywiołowych, osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju ONZ. PODKREŚLA, że koordynacja konieczna jest również na szczeblu krajowym.
26. PRZYPOMINA o potrzebie odpowiedniego wkładu w łagodzenie zmiany klimatu ze strony lotnictwa międzynarodowego, WZYWA zwłaszcza Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) i jej państwa członkowskie do szybkiego wdrożenia mechanizmu CORSIA, przy jednoczesnym zapewnieniu jego integralności środowiskowej, w tym poprzez unikanie podwójnego liczenia redukcji emisji. ZACHĘCA wszystkie strony, które jeszcze nie zapowiedziały swojego udziału, by przystąpiły do fazy pilotażowej CORSIA. PONAOWIA swoje wcześniejsze apele do ICAO, aby najpóźniej na swoim 41. zgromadzeniu uzgodniła długoterminowy cel spójny z celami dotyczącymi temperatury określonymi w porozumieniu paryskim.

27. WZYWA Międzynarodową Organizację Morską (IMO), by szybko wdrożyła swoją wstępną strategię dotyczącą redukcji emisji gazów cieplarnianych ze statków, przyjętą w 2018 r., zgodną z celami dotyczącymi temperatury określonymi w porozumieniu paryskim.
28. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wejście w życie w dniu 1 stycznia 2019 r. poprawki z Kigali do protokołu montrealского, co przyczynia się do realizacji celów porozumienia paryskiego, i WZYWA wszystkie strony protokołu montrealского do jak najszybszej ratyfikacji tej poprawki.
-